

Da Finnebørnene rejste hjem

Parat til at stige i Toget.

2 Juni 1943

Slagelse.

Atten smaa Finner forlod Onsdag Eftermiddag Slagelse for at vende tilbage til deres Hjemland. Før Afrejsen samlede de med deres Plejeforældre og Plejefælskende i Eriksgades Forsamlingsbygning. De var 5—7 Aar gamle, de mindste kunde lige naa op over Bordet til Sodavandet og Kagerne. De havde været her i 1½ Aar, og de allerfleste kunde kun kendes fra deres danske Kammerater paa Billetterne, de bar om Halsen i Baand.

Borgmester Melgaard skulde have talt, men var blevet syg, og i Stedet bragte Fru Bankdirektør Thorbeck Plejeforældrene Finlandskomiteens Tak.

Ogsaa Børnenes finske Plejemoder,

Frk Piisinen, takkede Plejeforældrene: Hvor meget denne Tid har betydet for Børnene, ser vi af, hvor de straalende af Sundhed og Livsmod, det vil blive en stor Glæde for de finske Forældre at faa deres Børn hjem saaledes — —

En af Plejeforældrene, Overassistent Jørgensen, Gedser, tidl. Slagelse, rettede en Tak til Lokalkomiteen og Frk. Piisinen, hvem han bad overbringe de finske Forældre Plejeforældrenes Tak, fordi de vilde sende deres Børn herover.

Børnene selv forstod ikke meget af det. En lille Pige var klar over, at hun skulde til Finland for at se en Dukkestue, som hendes Onkel havde bygget til hende, men saa skulde hun naturligvis tilbage igen. Det var forlængst en

Kendsgerning, men hvad der nu beskæftigede hende var Sodavandet og Kagerne og de mange fremmede Mennesker.

Nogle af Børnene har gaaet i Skole her, og adskillige af dem havde deres Skoletasker med. I den laa den danske Læsebog, som de havde faaet Lov at beholde. Ingen af Børnene kunde Finsk mere. En lille Pige kunde sige „Goddag, Mor“ paa Finsk — saa har du da noget at begynde med, sagde Frk. Piisinen — Resten maa komme derovre, ingen forstod Frk. Piisinen, naar hun talte Finsk.

Vel anbragt i Toget opdagede Børnene, at de virkelig skulde rejse, og saa græd de.

Sv.